

виновността на подсждимия нѣма право да говори за наказанието, което угрожава подсждимия, а се ограничава само съ опрѣдѣляване законното свойство на прѣстѣпленieto, което се разглѣжда и съ посочване на обстоятелствата, които намаляватъ вината на подсждимия въ случай, че бѣде осжденъ.

Чл. 446. Слѣдъ защитителната рѣчь на подсждимия или неговия защитникъ, както прокурорътъ или частний обвинитель, така и гражданский ищецъ могатъ да прѣдставятъ възраженията си, но въ всѣки случай правото за послѣдната дума принадлежи на подсждимия или на неговий защитникъ.

Чл. 447. Подиръ окончателнитѣ обяснения на защитникътъ, въ дѣлата, които могатъ да бѣдътъ прѣкратени съ отеглювание тѣжбата на частния обвинитель, прѣдсѣдателътъ на сждътъ склонява странитѣ за помирение. Ако помирение не послѣдва, или ако по сжществото на прѣстѣпленieto помирение не може да се допустне, прѣдсѣдателътъ на сждътъ пита подсждимия може ли той да прѣдстави още нѣщо за свое оправдание, и въ случай на отрицателенъ отговоръ, обявява прѣвнията на странитѣ за свършени.

Глава VIII.

Редътъ, по който се постановяватъ присждитѣ.

Чл. 448. Подиръ свършванието на сждебното слѣдствие и на заключителнитѣ прѣвния, сждътъ се отегля на свѣщание и постановява въпроситѣ, които подлѣжатъ на разрѣшение.

Чл. 449. За основа на въпроситѣ по сжществото на дѣлото, трѣбва да служатъ не само доводитѣ на обвини-